

ŠESTNÁSTA NEDEĽA CEZ ROK B

Prežívame letné dovolenkové obdobie, počas ktorého množstvo ľudí odchádza na dovolenky či už k moru, alebo do hôr za účelom odpočinúť si od každodenných starostí.

O oddychu nám hovorí aj dnešné evanjelium. Apoštoli prišli k Ježišovi po svojej prvej misijnej ceste. Ježiš im povedal: „*Pod'ite vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočinite.*“ Apoštoli poslúchli a odišli loďou na pusté miesto do samoty. A veru si odpočinok zaslúžili. Ved' prešli množstvo dedín, domov, rozličné obce, synagógy, učili na uliciach, v domoch. Učili mocou, ktorú im dal Pán Ježiš. Vyháňali zlých duchov, uzdravovali chorých a okrem toho si museli sami zabezpečovať jedlo aj nocľah. Je samozrejmé, že prišli k Ježišovi veľmi unavení, čo on pochopil ako dobrý psychológ, a preto ich pozval do samoty odpočinúť si. Bola to od neho voči nim veľmi milá pozornosť, že ich pochopil. Ako vieme aj on bol nie raz veľmi vyčerpaný, a preto sám hľadal tiché miesto, aby si odpočinul a aby sa celé hodiny modlil. Ježiš sa v tejto chvíli prejavuje tak, že má pochopenie pre ľudské potreby, lebo nežiada od človeka len prácu, ale vie z vlastnej skúsenosti, že človek potrebuje aj oddych. Oddych pritom nechápe ako zmysel ľudského života, ale ako prostriedok pomoci, aby dokázal zvládnuť svoje životné poslanie. Ak hovorí o odpočinku, tak nemyslí na dovolenku alebo na nič nerobenie, ale hovorí učeníkom: „*Odpočinite si trochu.*“ Čo tým myslel? Vedieť si dopriať napr. potrebný spánok, prečítať si dobrú knihu alebo v rodine si pohovoriť o aktuálnych potrebách či situáciách. Táto myšlienka je pre nás veľmi príjemná, lebo sa cítíme často unavení, ako boli apoštoli. Žijeme v ustavičných stresoch, v nadmernej fyzickej či psychickej záťaži organizmu. Sme zavalení rozličnými povinnosťami, starosťami, úlohami a okrem toho si pridávame aj iné úlohy, takže sa všetci ustavične ponáhľame. Preto je rozhodujúce pre náš život nájsť si ticho a pokoj pre modlitbu a nadovšetko svätú omšu. Čiže nájsť si tichú a pokojnú chvíľu na každodennú modlitbu. Je dobré, keď každý deň prežívame tiché chvíle v modlitbe a každú nedeľu na svätej omši spojenej so svätým prijímaním Pána Ježiša v Eucharistii. Týmto dvom hodnotám našej nábožnosti sa nevyrovná nič na svete. Každodenná modlitba a účasť na svätej omši sú pre nás pravými chvíľami ticha a odpočinku. Všetci uznáme, že správny kresťanský život nemôže existovať bez ticha a modlitby. Ale vieme si vôbec nájsť takúto chvíľu na osobnú modlitbu? Obyčajne večer po práci sadáme k televízoru, ktorý sledujeme aj celé hodiny a potom unavení padáme do postele a zaspíme bez modlitby. A takto to učíme aj mladých ľudí, ktorí nevedia, čo je ticho, a preto ich ticho zabíja. Všimnime si ich, keď počúvajú hudbu. Nepočúvajú tichú hudbu, ale pustenú na plné decibely.

Okrem modlitby a návštevy svätých omší ešte odporúčam, ak je to možné, urobiť si aspoň tri dni duchovné cvičenia niekde v exercičnom dome, ktorých máme na Slovensku dosť. Kedysi si duchovné cvičenia robili len kňazi a rehoľné sestry, no dnes je to možné aj pre laikov. Spomínam si, že keď som nastúpil do seminára, tak hneď o týždeň po nástupe sme mali tri dni duchovné cvičenia. Ja som o duchovných cvičeniach dovtedy nikdy nepočul. Nevedel som pochopiť, ako vydržím mlčať celý čas. Priznám sa, že druhú noc som vraj kričal zo sna a mal som na druhý deň také myšlienky, že sa zbalím a zo seminára odídem. Vďaka Pánu Bohu som tento pocit prekonal a do konca štúdií som sa tešil na každé duchovné cvičenia, ktoré sme mali dva razy v roku a trvali týždeň a nie tri dni. Najkrajšie duchovné cvičenia boli pre mňa pred vysviackou. Prepácte, že som bol teraz osobný, ale kto pochopí, aká úžasná hodnota je byť na duchovných cvičeniach alebo poznať ticho modlitby, tak to nesmierne ocení.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.